

Pilinszky János

Négysoros

Alvó szegek a jéghideg homokban.

Plakátmagányban ázó éjjelek.

Égve hagytad a folyosón a villanyt.

Ma ontják véretem.

Terek

A pokol térélmény. A mennyország is.

Kétféle tér. A mennyország szabad,

a másikra lefele látunk,

mint egy alagsori szobába,

fönről lefele látunk, mintha

egy lépcsőházból kukucskálnánk lefele

egy akarattal nyitva hagyott (felejtett?)

alagsori szobának ajtaján át.

Ott az történik, ami épp nekem

kibírhatatlan. Talán nem egyéb,

kibontanak egy rongyosládát,

lemérik hány kiló egy hattyú,

vagy ezerszeres ismétlésben

olyasmiről beszélnek azzal

az egyetlen lényel, akit szeretek,

miről se írni, se beszélni

nem lehet, nem szabad.

Kórkép és hattyúdal

Egy fehér kar a hófehér tükörről,

egy vézna szép kar kitartó erővel,

hideg spongyával a hideg üvegről

öröktől fogva próbál valakit,

valakit vagy valamit eltüntetni.